

מאי ערקבלין?

אמר ריש לקיש: אצותא [סיב עבה הגדל
 סביב הדקל, ונכרך ועולה בו] חרוזיאתא
 [תכופות הרבה יחד כמחרוזות], וטעם מרור
 יש בו.
 וכתב הריטב"א [לעיל כו.], בטעם המחלוקת

אם יוצאים בו: דלרבי אלעאי משמיה דרבי
 אליעזר, אף שאינו ממין זרעים — שמן
 האילן הוא בא — יוצאים בו. וחכמים
 דפליגי, סברי, כי הא דאמרינן בפסחים [דף
 לט.], דבעינן מרור דומיא דמצה שהוא מין
 זרעים. [וראה תוספות, וקרבן אורה].

הדרך עלך עושיין פסין